۱۰ فیلم برتر ۲۰۲۰؟
سوال بعدی لطفاً!

منتقدان سینما در پاسخ به «فرهیختگان» برای ۱۰ فیلم برتر ۲۰۲۰ اسم کم آوردند

میلاد جلیل‌زاده
روزنامه‌نگار

سال ۲۰۲۰ شاید بدترین دوره سینمای دنیا از آغاز آن تا امروز بود. همه دلایل چنین وضعی در تعطیلی پروژه‌ها و کم تعدادشدن فیلم‌ها خلاصه نمی‌شود و آنچه امسال را بی‌رمق کرده، کیفیت فیلم‌ها هم است. اصولا چند سالی می‌شود که سینما به سمت بی‌رمق شدن درحال حرکت بود و کرونا نمی‌توانست این وضع را تشدید کند که کرد. وقتی از منتقدان سینمایی ایران خواستیم فهرست ۱۰ فیلم برترشان را در سال گذشته انتخاب کنند، به این نتیجه رسیدیم که امسال نمی‌توان برای تنظیم چنین جدولی به عدد ۱۰ رسید و حتی عدد پنج هم توسط خیلی از آنها کاملا پر نشد. بعضی از منتقدان ایرانی گفتند حتی یک فیلم مناسب سراغ ندارند که بتوان آن را در فهرست پنج‌تایی قرار داد و طبیعتا نام آنها در این گزارش نیامده است. ظاهرا وضع سینمای جهان خیلی وخیم است و از مجموعه صحبت‌هایی که منتقدان ایرانی کرده‌اند، می‌شود نتیجه گرفت اولا محتوا زدگی شدید هالیوود طی سال‌های اخیر، به عنوان بخش قابل توجهی از سینمای جهان، جلوی جریان آزاد خلاقیت را گرفته است و ثانیا ساختار جدیدی که پلتفرم‌های ویدئویه شرح درخواست و در اس آنها تفلیکس برای دوره اخیر ایجاد کرده‌اند، خروجی چندان جذابی نداشته است. اینها حرف‌هایی است که عمدتا از خود منتقدان غربی شنیده نمی‌شود، اما منتقدان ایرانی به‌رغم تنوعی که در دیدگاه‌هایشان را چه به مسائل مختلف دارند، در آن متفق‌القول بودند؛ چه آنها که لااقل سه یا چهار یا پنج فیلم را به ما معرفی کردند و چه آنها که حتی یکی را هم قابل معرفی کردن نمی‌دانستند، تقریبا همگی روی وجود چنین فضایی هم‌نظر بودند. بعضی از منتقدان به ما گفتند که می‌توانند به جای فهرست دادن از میان فیلم‌های امسال، بگویند که کدام کارهای قدیمی‌تر یا حتی کلاسیک را طی همین ۱۲ ماه گذشته با لذت برای چندمین بار تماشا کرده‌اند و بعضی هم اسمی داشتند امیدوار باشند که فواره هرچقدر سر بالا رفت، در آخرین نقطه سقوط کند و این وضعیت بی‌روح و بی‌رمق وقتی به اوج رسید، ناگهان ورق برگردد. نکته‌ای که بعضی منتقدان وقتی فهرستی در اختیار ما قرار دادند، روی آن تاکید داشتند، این بود که این فیلم‌ها را از سر ناچاری انتخاب کرده‌اند وگرنه در سال‌ها پیش، یعنی دورانی که هنوز اوضاع کمی بهتر بود، آنها را جزو هیچ فهرستی قرار نمی‌دادند. به‌عبارتی آنها می‌خواستند این نکته روشن باشد که فیلم اول امسال، با فیلم اول ۱۰ یا ۲۰ سال پیش در یک پایه و رتبه قرار نمی‌گیرد.

قبل از نگاه به رتبه‌بندی تعدادی از منتقدان ایرانی از فیلم‌های سال گذشته در سینمای جهان و مطالعه توضیحات آنها، می‌شود به دو، سه نکته مهم دیگر هم اشاره کرد. اول اینکه تماشای فیلم در ایران تا حدود زیادی به زیرنویس شدن آن وابسته است و خصوصا آثاری که زبان انگلیسی ندارند، درصورتی که زیرنویس فارسی هم نداشته باشند، قابل ارزیابی عمده توسط منتقدان ایرانی نیستند. این واقعیت ساده ما تلخ است. مثلا هنوز اکثر دنبال کنندگان حرفه‌ای سینما در ایران، که نمی‌خواهند که از کره‌گیف فیلم چینی «هشتمد» فیلم جنگی که پرفروش‌ترین اثر سال ۲۰۲۰ در چهان بود، باخبر شوند؛ اما این فیلم به زبانی ساخته شده که کمتر کسی در ایران با آن آشناست و چند مورد اینچنینی دیگر هم وجود دارند.

نکته دوم درباره نوع انتخاب منتقدان از میان فیلم‌های سینمایی است. نگاه آنها عموما با مخاطبان عام و آنها که معمولا به مخاطبان پاپ کورنی معروف هستند، فرق دارد. با وجود این، اگر بی‌بی‌سی شد یک نظرسنجی بین مخاطبان پاپ کورنی سینما هم در ایران برگزار شود، شاید همین مقدار از نارضایتی به چشم می‌خورد. همان طور که منتقدان با آثار کلاسیک سینمای جدی‌تر و منتقدپسندتر خیلی بیشتر از آثار مروزی کیفی‌می‌کنند، در عالم پاپ کورنی‌ها هم امروزیک مورد در حد درخشش‌های مربوط به سال‌های دور، مثلا فیلم‌های بروسلی سری اینديانا جونز یا جنگ‌های ستاره‌ای و امثال آنها پیدا نمی‌شود که تا آن حد چشمگیر باشد و جاعاتی را مبهوت کند. نکته سوم این است که شاید هنوز مقداری برای ارزیابی کامل آثار سال ۲۰۲۰ زود باشد. نقد، برخلاف گیشه، خیلی صبور است. گیشه بلافاصله و در همان هفته اولی که فیلم‌ها عرضه شدند، رتبه‌بندی‌شان می‌کند اما نقد در زمان حرکت می‌کند و گاهی حتی یک فیلم مهجور را بر می‌کشد و به اوج می‌برد یا یک فیلم پرسر و صدا را به طاق نسیان می‌کوبد. البته با اینکه اگر زمان مقداری بگذرد، ارزیابی‌ها می‌توانند کامل‌تر از حالا باشند، به هرحال خیلی بعید است که نظر کلی منتقدان ما درباره سالی که گذراندیم و دوره‌ای که می‌گذرانیم، فرق چندانی کند.

دانیال هاشمی‌پور

۲۰۲۰ هم مانند دیگر سال‌های قرن جدید سال کمرمقی در عرصه سینما بود. از همان سال‌هایی که طوری تربیت‌مان می‌کنند که اگر یک فیلم معمولی ببینیم آن را خوب بدانیم و فیلم خوب را هم تا سطح یک شاهکار بالا ببریم. این خاصیت قرن جدید است. قرن رهوت، قرن آسمان بی‌ستاره و قرن دوری از سال‌های شکوهمند هنر هفتم. در اینجا درکنار دیگر عزیزان قرار است تا پنج فیلم برترم از سال ۲۰۲۰ را معرفی کنم. برای خودم نیز حضور فیلم‌های بسیار معمولی مانند «آوای وحش» و «پنج همخون» و البته فیلم بسیار خوبی مانند «مرثیه هیلبی بیلی» در این لیست جس آزردگی توام با شگفتی دارد. با این حال اگر مجبور باشم حتما پنج فیلم معرفی کنم، اینها به ترتیب انتخاب‌های نخستم خواهند بود.

۱. The Trial of the Chicago 7 دادگاه شیکاگو هفت (آرون سورکین) آمریکا
۲. Mank منک (دیوید فینچر) آمریکا
۳. hillbilly elegy مرثیه هیل‌بیلی (ران هاوارد) آمریکا
۴. Da 5 Bloods پنج همخون (اسپایک لی) آمریکا
۵. The Call of the Wild آوای وحش (کریس سندرز) آمریکا

پوریا ذوالفقاری

راستش انتخاب‌های من حتی به پنج تا هم نرسید و فکر می‌کنم این اوضاع غم‌انگیز سینمای جهان ربطی به کرونا ندارد. سال گذشته هم در همین ایام باید با خط‌وخطوشی و گذشت و ارفاق لیست انتخاب‌هایم از آثار مهم سال را می‌نوشتم و کلا چند سالی هست که سیر نزولی و غم‌انگیزی را در تولیدات سینمایی سال تجربه می‌کنیم. این سرنوشت محتوم مضمون‌زدگی و اولویت‌دادن به محتواست. عارضه‌ای که حتی هالیوود را هم از پا در می‌آورد؛ که درآورده است! فعلا از سر ناچاری چهار فیلم را می‌آورم و همین جا اعتراف می‌کنم چهارمی را بدترین فیلم سازنده‌اش می‌دانم و سه‌تای قبلی هم هفت یا هشت سال پیش حتی در لیست ده‌تایی‌ام نبودند. ولی خب، فعلا روزگار اینچنین است...

۱. Druk یک پیک دیگر (توماس وینتربرگ) دانمارک
۲. hillbilly elegy مرثیه‌ای برای هیل‌بیلی (ران هاوارد) آمریکا
۳. Undine الغاء (کریستین پترولد) آلمان
۴. Mank منک (دیوید فینچر) آمریکا

آنتونیا شرکا

من به‌جای انتخاب بهترین فیلم‌های سال ۲۰۲۰، تصمیم گرفتم عنوان دوسریال را بیاورم. دلیل کارم هم این است که شرایط به‌وجود آمده برای ما طی یک سال گذشته و گذراندن زمان نسبتا زیادی داخل منازل، می‌طلبید که ما تماشای مجموعه‌های دنیا‌ده را وقت‌مان را گذراند. فکر می‌کنم اگر از بحث کرونا هم که بگذریم، در سال‌های اخیر صنعت ساخت سریال در تمام دنیا روند بیشتری پیدا کرده و مخاطبان تمایل دارند به‌صورت دنیا‌دار فیلم‌ها را ببینند. شاید یک علتش این باشد که امکان تماشای این کارها در خانه راحت‌تر فراهم می‌شود و دسترسی به اینترنت هم در این قضیه بی‌تاثیر نبوده است. این مجموعه‌ها خانگی هستند و دنیا‌ده‌اند را بودن امکانی است که فقط در خانه می‌شود تامین کرد. یعنی مثلا نمی‌شود هر شب به سینما رفت و قسمت‌های بعدی یک مجموعه را دید. حالا در سالی که گذشت، کرونا و لزوم قرنطینه خانگی هم بیشتر به این وضعیت دامن زد و سریال دیدن داخل خانه‌ها خیلی جدی‌تر از قبل شد.

۱. The Queens Gambit سریال ملکه شطرنج (اسکات فرانک) آمریکا
۲. Unorthodox سریال ارتودوکس (ماریا شریدر) آمریکا و آلمان

احمد طالبی‌نژاد

من شاید امسال آنطور فیلمبین نبوده‌ام که به کسی بتوانم فهرست فیلم‌های برتر سال را پیشنهاد بدهم. در ایام کرونا من تقریبا سه روز از ماه را در تهران هستم و باقی را در منطقه‌ای می‌گذرانم که آب‌وهوای بهتری دارد و در ایام قرنطینه، کتاب را فیلم جایگزین کرده‌ام. با این حال از بین همین چند فیلمی که امسال دیدم ومتعلق به سال ۲۰۲۰ بودند، به موارد جالبی برخوردم که دوست‌شان داشتم. من فکر می‌کنم اگر قرار باشد حتی از بین فیلم‌های سال قبل، یعنی ۲۰۱۹، یک فهرست تهیه کنیم، به آثار بیشتر و بهتری برمی‌خوریم، اما بین آثار امسال، دست آدم کمی بسته‌تر است.

۱. Platform پلتفرم (گالدر گازتلو-اوروتیا) اسپانیا
۲. Tenet تنت (کریستوفر نولان) آمریکا
۳. ۱۹۱۷ (سام مندس) انگلستان

آرش خوشخو

غیر از پنج فیلمی که در اینجا اسم می‌برم و فیلم‌هایی که ممکن است درباره‌شان تعلق داشتن‌شان به سال‌های ۲۰۱۹ یا ۲۰۲۰ اختلاف‌نظر باشد، فیلم‌های مهم دیگری هم در سال گذشته وجود داشتند. مثلا «من به پایان دادن به‌اوضاع فکر می‌کنم»، فیلم چارلی کافمن یا فیلمی که ایل فارارا با بازی ویلم دفو و با نام «تو ماسو» ساخته است و البته فیلم ران هاوارد با نام «مرثیه‌ای برای هیل‌بیلی» هم کار بدی نبود. امسال فضایی که می‌شد در آنها فیلم‌های خوب آمریکایی را دید، از بین رفته است و ما همه وابسته به تفلیکس و جزیره‌ایی از این دست شده‌ایم. این وضعیت حس و حال فیلم‌های خوب امسال را از بین برده است. نمی‌دانم این ماجرا تا کی ادامه دارد و از قرار معلوم سال آینده هم این وضعیت وجود خواهد داشت. فیلم‌ها به سمت کم‌خرج بودن جمع و جور بودن و سریع آماده‌شدن رفته‌اند. چیزهایی که ما از تفلیکس می‌بینیم به نظرم می‌رساند سیستم به این شکل درآمده و حتی قرارداد بلندی هم با آدام سندلر برای کمدی ۷ و کمدی ۸ و... بسته‌اند، نشان می‌دهد خیلی سریع می‌خواهند جوابگوی مخاطبان‌شان باشند. امیدوارم هرچه سریع‌تر این ماجرا تمام شود.

۱. Undine الغاء (کریستین پتزولد) آلمان
۲. First Cow اولین گاو (کلی ریکارد) آمریکا
۳. half of it نیمی از آن (آلیس وو کارگردان چینی) آمریکا
۴. Mank منک (دیوید فینچر) آمریکا
۵. Chicago 7 دادگاه شیکاگو هفت (آرون سورکین) آمریکا

رضا درستکار

من امسال بیشتر از فیلم‌های سینمایی، سریال دیدم و دو مورد از فهرستم را از همین سریال‌ها قرار می‌دهم. امسال سالی نبود که من تمرکز آن چنانی داشته باشم و دلیل اصلی‌اش همین ویروس کروناست. در سالی که گذشت، هم فیلم‌هایی که ساخته شده بود درست و درمان اکران نشدند و هم اینکه این مساله کرونا روی زندگی ما تاثیر گذاشت. خود من یک ماه و خرده‌ای درگیر کرونا بودم و کلی از زندگی عقب افتادم. من از آن دنیا برگشتم. حتی وسط کرونا سکته کردم که دوباره مرا احیا کردند و اعضای خیلی از اعضای خانواده‌ام به این ویروس مبتلا شدند. همین امسال پدرم فوت کرد، عمویم فوت کرد، دایی‌ام هم فوت کرد و تمام اینها به دلیل کرونا بود. به هرحال اینها تمرکز آدم را از روی سینما برمی‌دارد و امسال غیر از خود سینما، از سمت مخاطبان هم حال و هوای دیگری وجود داشت.

۱. Tenet تنت (کریستوفر نولان) آمریکا
۲. I'm Thinking of Ending Things من به پایان دادن به اوضاع فکر می‌کنم (چارلی کافمن) آمریکا
۳. The Queens Gambit سریال ملکه شطرنج (اسکات فرانک) آمریکا
۴. The Undoing سریال درماندگی (سوزان بی‌یر) آمریکا

آرش فهیم

من هنوز بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌های مهم ۲۰۲۰ را ندیده‌ام اما ازمیان فیلم‌های دیده‌شده، پنج مورد را قابل تامل دانستم. در صدر این فهرست، «دادگاه شیکاگو هفت»، فیلم جدید آرون سورکین، یک درام دادگاهی با ساختاری قدرتمند است که براساس یک واقعه تاریخی و سیاسی مهم خلق شده است. «دادگاه شیکاگو هفت» را می‌توان فیلمی ضدبیستم و انتقادآمیز دانست و ازجمله آثاری است که برخلاف جو غالب فیلم‌های ایمال هالیوود ساخته شده است. بازی خوب بازیگران و فضاسازی چالش‌برانگیز درام با مضمون اعتراضی فیلم، مماس است. پس از آن «کلاشینکف» (۴۷-۸K) به کارگردانی کنستانتین بوسلوف و محصول روسیه، یک فیلم زندگینامه‌محور و خوش‌ساخت با نماهایی چشم‌نواز درباره «میخائیل کلاشنیکف» مخترع یکی از پرکاربردترین سلاح‌های قرن است. روایت فیلم، روان و جذاب است؛ اما اهمیت فیلم به این برمی‌گردد که بار دیگر یکی از رویکردهای مهم در سینمای جهان، یعنی ساخت فیلم درباره نوابغ علمی و صنعتی و مخترعان را یادآوری می‌کند؛ رویکردی که در سینمای ایران اصلا وجود ندارد! اما فیلم سوم این فهرست گرچه به لحاظ ساختاری اثر موسیقی است و نوآوری خاصی در آن دیده نمی‌شود، اما اولا در «نامتعادل» ما با یک درام نفسگیر و مهیج روبه‌رو هستیم که مخاطب را تا پایان نگه می‌دارد و دوم هم اینکه این فیلم، برخلاف خیلی از آثار شاخص امسال، فاقد جنبه‌های ایدئولوژیک است و تماشای آن به مخاطب ایرانی قابل توصیه است. بعد می‌رسیم به یک فیلم ماجراجویانه و داستانگو به‌ویژه برای علاقه‌مندان فیلم‌های فانتزی با محوریت و شخصیت‌پردازی حیوانات و همچنین به دوستداران آثاری که در دل طبیعت اتفاق می‌افتند، قابل توصیه است یعنی «آوای وحش». پس از آن می‌توان یک مستند را نام برد. یک مستند با روایتی روان و مخاطب‌پسند و با نگاهی انتقادی و هشدارآمیز به افشای واقعیت‌های کمتر گفته‌شده درباره فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی. حضور مدیران و متخصصان بزرگ‌ترین شرکت‌های اینترنتی جهان ازجمله گوگل، فیسبوک و... بار واقع‌گرایی را در مستند «معضلات اجتماعی» بالا برده است.

۱. The Trial of the Chicago 7 دادگاه شیکاگو هفت (آرون سورکین) آمریکا
۲. «کلاشینکف» (کنستانتین بوسلوف) روسیه
۳. Unhinged نامتعادل (دریک بورد) آمریکا
۴. The Call of the Wild آوای وحش (کریس سندرز) آمریکا
۵. The Social Dilemma مستند معضلات اجتماعی (جف آردوسکی) آمریکا

ادامه در صفحه ۱۳

نگاهی به چند فهرست رتبه‌بندی فیلم‌های سال ۲۰۲۰ توسط منتقدان دنیا

اسال هم مثل تمام سال‌های پیش، با نزدیک شدن به سال نوی میلادی، در رسانه‌های مختلف جهان زمزمه‌ها برای انتخاب فهرستی از بهترین آثار سال گذشته، براساس اجماع منتقدان یا پاسـت. سالی که گذشت، با اگرچه تماشای فیلم سینمایی را نه تنها یک سرگرمی، بلکه یکی از ضرورت‌های زندگی برای دوره ماندن از خطر ویروس کرونا و باقی ماندن در خانه کرده بود، با این حال مقدار آثار تولیدشده کم نبود و شکایت‌هایی درباره کیفیت آنها هم به گوش می‌خورد. به‌علاوه، اکثر جشنواره‌های فیلم در دنیا تعطیل شده بودند و آنهایی هم که برگزار شدند، کارشان در شرایطی خاص و محدود پیش رفت. جشنواره‌ها و تاپ‌تق اصلی منتقدان و موتور محرک آنها هستند. امسال از اکران هم که خبری نبود و طبیعتا این روی کیفیت کار منتقدان اثر می‌گذارد. در کل، اگر نام دوره‌ای را که در آن هستیم، نتفلیکس بگذاریم، وصف آن بدترین دوران سینمای جهان نامه‌حال است و البته شیوع ویروس کرونا به این وضعیت شدت بیشتری داد. حالا فهرست‌های بهترین آثار سینمایی در شرایطی یکی یکی رونمایی می‌شوند که سال سینمایی دندان گیری نداشتیم و مسلم است که آرایش کارهای قرارگرفته در صدر فهرست‌های امسال، با همتایان خودشان در فهرست سال‌های پیش به لحاظ کیفیت همسان نیستند. خیلی از نشریات و رسانه‌ها زمانی را که در آن هستیم، برای رونمایی از فهرست‌های بهترین فیلم‌شان زده می‌دانند. البته در رسانه‌هایی مثل «وجه‌رنگی گندیده»، که رتبه‌بندی‌ها و امتیازدهی‌ها را به‌طور روزآمد انجام می‌دهند، در هر مقطعی از سال می‌شود رده‌بندی آنها را دید. گذشته از اینها رسانه‌هایی مثل «اندی وایر» یا «سایت اندساوند» از رسانه‌هایی بودند که ترجیح دادند زودتر از بقیه از فهرست بهترین فیلم‌هایشان رونمایی کنند و رسانه‌های ریزودرشت دیگری هم اقدام به چنین کاری کرده‌اند. سبک رتبه‌بندی انجمن منتقدان فیلم لس آنجلس به‌شکلی است که در هرنشسته بهترین گزینه و سپس رتبه دوم را اعلام می‌کنند. انجمن منتقدان فیلم فلوریدا و چندین انجمن دیگر از منتقدان فیلم در نقاط دیگر ایالات متحده هم به همین سبک نظرسنجی و رأی‌منتشر می‌کنند. یک نکته مهم در این میان محاسبه سالی است که شناسنامه هر فیلم در آن صادر می‌شود. خیلی از این فهرست‌ها آثاری را در خودشان دارند که حتی در رسانه‌های دیگر در زمره فیلم‌های ۲۰۱۹ تحلیل شدند و بعضی دیگر برعکس، فیلم‌هایی که اکران اصلی‌شان قرار است در ۲۰۲۱ باشد، در فهرست گذاشته‌اند. «هرگز، به‌ندرت، گاهی اوقات، همیشه» یکی از فیلم‌هایی است که در آخر فهرست‌ها وجود دارد، هرچند خیلی جاها اول و دوم نیست. «یک جاسوس مرده است» یکی دیگر از فیلم‌هایی بود که در اکثر فهرست‌ها حضور دارد ولی در میانه جدول برگزیدگان قرار گرفته است. این فهرست‌ها به‌رغم مشترکاتی که دارند، از جهات مختلفی نسبت به هم دارای تفاوت‌هایی هستند اما به هرحال با مرور کلی‌شان می‌توان اسم‌هایی را پرسامدتر دید که چندان برای منتقدان ایرانی جذاب نبوده است. مثلا فیلم «هرگز، به‌ندرت، گاهی اوقات، همیشه» درمورد جذابی برای منتقدان ایرانی نبوده یا دیک جانسون مرده است»، «کوچ‌نشین»، فیلم مستند «زمان» و امثال آنها هم چنین هستند. اگرچه در تهیه فهرست بهترین‌های هر رشته توسط نشریه‌ایندی‌وایر منتقدان فراوانی از اروپا هم حضور داشتند، اما تاثیرمون آمدن عمده فهرست‌های اروپایی هنوز زمان هست. چنانکه می‌بینیم بین انتخاب‌های منتقدان ایرانی با منتقدان آمریکایی و اروپایی از فیلم‌های خود آنها، تفاوت‌های جدی وجود دارد و اگر نظر منتقدان در کشورهای دیگری که نقد فیلم به‌طور جدی در آنها پی گرفته می‌شود هم پرسیده شود، باز احتمالا به فهرست‌های متفاوتی خواهیم رسید. همان طور که اکران فیلم‌های آمریکایی در چین روی رتبه‌بندی پرفروش‌ترین‌های خود سینمای آمریکا تاثیر داشت، چون سلیقه مخاطبان عام در چین و آمریکا تفاوت‌هایی کرد، سلیقه منتقدان هم در کشورهای گوناگون می‌تواند فرق داشته باشد. گذشته از اینکه ویروس‌ها نامه‌ها انگلیسی سایت اندساوند، نگاه به فهرست فیلم‌هایی که سایت گوجه‌فرنگی گندیده آنها را به‌عنوان ۱۰ مورد برتر در سال گذشته معرفی کرده، بدون درنظر گرفتن یکی دو فیلم داستانی، ممکن است باعث شود که در نگاه اول تصور کنیم با فهرست فیلم‌های مستند سال روبه‌رو شده‌ایم، نه کل فیلم‌های سال. گوجه‌فرنگی گندیده ۲۱۹ فیلم را برای سال گذشته رتبه‌بندی کرده است که از میان ۱۰ اثر برتر، چند مورد‌ی مستند هستند.

فهرست ۱۰ فیلم برتر ازنگاه ماهنامه سایت اندساوند

۱. سرزمین خانه‌به‌دوشان (Nomadland)
۲. هرگز، به‌ندرت، گاهی‌اوقات، همیشه (Never Rarely Sometimes Always)
۳. اولین گاو (First Cow)
۴. لاورز راک (Lovers Rock)
۵. من به پایان رابطه فکر می‌کنم (I'm Thinking of Ending Things)
۶. نزار (Beanpole)
۷. زمان (Time)
۸. ۵ هم‌خون (Da 5 Bloods)
۹. مارتین ایدن (Martin Eden)
۱۰. باکورائو (Bacurau)

فهرست ۱۰ فیلم برتر ایندی‌وایر

عاشقان راک
استیو مک‌کوئین، انگلیس

زمان
گرت بردلی، آمریکا

نخستین گاو
کلی ریکارد، آمریکا

کوچ‌نشین
کلوئه ژائو، آمریکا

روزها
تسای مینگ‌لیانگ، تایوان

سنت مود Saint Maud
رز گلس، انگلیس

هرگز، به‌ندرت، گاهی‌اوقات، همیشه
الیزا هیتمن، آمریکا

دیک جانسون مرده است
کریستن جانسون، آمریکا

من به پایان دادن به چیزها فکر می‌کنم
چارلی کافمن، آمریکا

سنگ
سارا گاورون، انگلیس

اتحادیه منتقدان فیلم لس‌آنجلس (LAFCA)

بهترین فیلم
تبر کوچک (Small Axe)
رتبه دوم: سرزمین خانه‌به‌دوشان (Nomadland)

بهترین کارگردان
کلوئی ژائو، سرزمین خانه‌به‌دوشان (Nomadland)
رتبه دوم: استیو مک‌کوئین، تبر کوچک (Small Axe)

جایزه فیلم تجربی «داگلاس ادوارز»
لبخند سوسیالیستی او (Her Socialist Smile) جان جیانوپتو

بهترین بازیگر زن
کری مالیگن، زن جوان آینده‌دار (Promising Young Woman)
رتبه دوم: وایولا دیویس، بلک باتم‌مارینی (Ma Rainey's Black Bottom)

بهترین فیلمنامه
زن جوان آینده‌دار (Promising Young Woman)
رتبه دوم: هرگز، به‌ندرت، گاهی‌اوقات، همیشه (Never Rarely Sometimes Always)

بهترین فیلم خارجی زبان
بلندقد (Beanpole)
رتبه دوم: مارتین ایدن (Martin Eden)

بهترین مستند
زمان (Time)
رتبه دوم: کالکتیو (Collective)

بهترین انیمیشن
گرگ‌سواران (Wolfwalkers)
رتبه دوم: روح (Soul)

بهترین بازیگر مرد
چادویک بوزمن، بلک باتم‌مارینی (Ma Rainey's Black Bottom)
رتبه دوم: ریز احمد، آوای متال (Sound of Metal)

۱۰ فیلم برتر در فهرست سایت گوجه‌فرنگی گندیده

۱- خانه او (His House) به کارگردانی رمی ویکس
۲- مستند (Crip Camp) به کارگردانی نیکولاس نیون هام
۳- میزبان (Host) به کارگردانی راب سَوج
۴- مستند (Dick Johnson Is Dead) دیک جانسون مرده است به کارگردانی کرستن جانسون
۵- مسیرها (Driveways) اندرو آن
۶- مستند (Mucho Mucho Amor: The Legend of Walter Mercado) افسانه والتر مرکادو به کارگردانی کریستینا کوستانتینی و کریم تابش
۷- مستند به چچن خوش‌آمدید (Welcome to Chechnya) به کارگردانی دیوید فرنچ
۸- مستند (All In: The Fight for Democracy) همه در: مبارزه برای دموکراسی به کارگردانی لیز گاربوس و لیزا کورتس
۹- مستند (Athlete A) ورزشکار رده اول به کارگردانی بانی کوهن، جان شنک
۱۰- مستند (City Hall) تالار شهر به کارگردانی فردریک وایزمن